

ložila průkaz o splnění předpokladů pro osvobození převodu od dávky (srov. nál. Boh. A 3776/24).

Odepřel-li žal. úřad vrátiti mimo dávku též 6%ní náhradní úroky od 15. ledna 1926 z důvodu, že není pro to zákonného ustanovení, jde o mylný výklad dávkových pravidel, a odporuje tudíž nař. rozhodnutí zákonu.

Č. 8412.

Živnostenské právo: Skutkovou podstatu neoprávněného provozování výčepu piva (§ 16 lit. c) živn. ř.) nelze shledati ve skutečnosti, že zákazník láhev piva koupenu u majitele živnosti, opravňující k prodeji piva v lahvích, předepsaným způsobem uzavřených, v obchodě sám si otevře a pak ze sklenice půjčené od majitele živnosti před krámem vypije.

(Nález ze dne 4. února 1930 č. 1798.)

V ě c: Josef S. v D. proti zemské správě politické v Praze o přestupek § 22 živn. ř.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím potvrdil žal. úřad trestní nález vydaný osp-ou v T. ze 4. června 1927, jímž byl st-1 odsouzen k pokutě 500 Kč, po případě k trestu vězení na dobu 50 dnů pro přestupek § 22 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že dne 28. dubna 1927 neoprávněně provozoval živnost hostinskou, neboť prodal 2 lahve piva rolníkům Václavu M. a Františku V. z Ch., jež tito v obchodě st-lově tak zv. šňouchačkou si otevřeli, a vzavše si jeho odlívky, pivo venku před obchodem po skleničkách vypili. — — — —

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

Jde o to, lze-li shledati skutkovou podstatu neoprávněného provozování výčepu piva (§ 16 lit. c) živn. ř.) ve skutečnosti, že uzavřené lahve s pivem — k jejichž prodeji je st-1 oprávněn — byly v jeho místnosti kupci otevřeny a venku vypity.

Nss nemohl k této námitce odpovědět kladně.

O provozování živnosti hostinské ve smyslu § 16 lit. c) živn. ř. může být řeč jen tenkrát, podává-li se pivo v místnosti k tomu určené otevřeně tak, aby mohlo býti na místě konsumováno. Prodej piva v lahvích, předepsaným způsobem uzavřených, je živností svobodnou (min. nař. č. 64 ř. z. z r. 1899). Majiteli živnosti, opravňující k takovémuto prodeji piva, nepřísluší ingerence na to, kterak kupec se zbožím u něho odebraným dále naloží; on nemůže mu zejména brániti, aby hned lahev otevřel a mimo jeho obchodní místnost pivo vypil. Ani otevření lahve v místnosti s použitím nástroje v obchodě se nalézajícího nelze klásti na roveň čepování piva, zejména jde-li — jak v daném případě zůstalo nepopřeno — o akt kupce, provedený bez vědomí a souhlasu prodavače.

Proto není v daném případě prokázána ani objektivní podstata skutku, st-li za vinu kladeného, tím méně pak jeho subj. zavinění, jež by záleželo ve vědomém trpění pití lahvového piva v obchodní místnosti. V důsledku toho bylo nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné.

Č. 8413.

Učitelstvo: I. * Byl-li proti učiteli veřejné školy národní v Čechách vynesena disciplinární nález I. stolice před počátkem účinnosti zákona učitelského č. 104/26 (před 1. lednem 1926), platily na opravné řízení předpisy zák. č. 86/1875 z. z. česk. — II. * Přeložení učitele veřejné školy národní, nařízené podle § 16 zák. č. 86/1875 z. z. česk. ze služebních příčin, nemůže býti bráno v odpor v pořadu stolic správních jedině pro nedostatek příčin těch.

(Nález ze dne 5. února 1930 č. 1768.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 400/20.

Věc: Josef T. v O. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran disciplinárního trestu a přeložení na jiné místo služební.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem z 30. prosince 1925 uznala zšr v Praze st-le vinným disciplinárními přestupky v rozhodnutí blíže uvedenými a uložila mu ve smyslu ustanovení § 39 lit. a) zák. z 2. listopadu 1899 č. 87 z. z. disc. trest důtky s pohružkou přísnějšího potrestání v případě opětného porušení povinnosti. Zároveň usnesla se zšr na tom, aby st-l byl přeložen z příčin služebních na základě § 16 zák. z 19. prosince 1875 č. 86 z. z.

Dalším výnosem z 12. června 1926 přeložila zšr v stejné vlastnosti na místo učitelské při obecné škole v O. s právní platností od 1. září 1926.

St-lova odvolání podaná proti oběma rozhodnutím zšr-y byla nař. rozhodnutími zamítnuta.

Maje pojednati o stížnosti musil nss především zkoumati, byl-li žal. úřad i za účinnosti zák. č. 104/26 povolán k tomu, aby rozhodoval o disc. věci st-lově jako druhá a poslední stolice disciplinární a je-li tedy vydáno nař. rozhodnutí kompetentním úřadem disciplinárním. Stížnost to popírá a dovolávajíc se § 17 ve spojení s §§ 41 a 47 cit. zák. snaží se dovoditi, že V. oddíl služ. pragmatiky učitelské (zák. č. 319/1917 ř. z.) o porušení služ. povinností nabyt účinnosti ve příčině učitelstva veř. škol národních 1. lednem 1926 a že sluší proto vztahovati od uvedeného dne ustanovení tohoto oddílu i na učitelstvo to. Ježto zná tento oddíl zák. č. 319/1917 ř. z. zvláštní úřady disciplinární, mohla prý býti vykonávána disc. pravomoc nad učitelstvem tím toliko disc. komisemi a nebylo min. škol. již příslušno, aby se obíralo jako odvolací stolice disc. věci st-lovou. Nss neuznal výtku tu důvodnou.

Podle §§ 17 a 47 odst. 1 zák. č. 104/26 uvedeny byly dnem 1. ledna 1926 zásadně v platnost pro učitelstvo obecných a občanských